

ВИДАННЄ СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДКИ

ДРУГЕ ВИДАННЄ

ЦІНА 20 СОТИКІВ

ВІДЕНЬ, 1916

Накладом Союзу визволення України — з друкарні Адольфа

Гольцгавзена в Відні.

ВИДАННЄ СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКІ
КОЛЯДКИ

ДРУГЕ ВИДАННЄ

ЦІНА 20 СОТИКІВ

ВІДЕНЬ, 1916

Накладом Союзу визволення України. — З друкарні Адольфа

Гольцгавзена в Відні.

З М І С Т.

	Стр.
1. Нова радість стала...	3
2. Бог предвічний...	4
3. Небо і земля...	6
4. Вселенная, весели ся...	7
5. У Вифлеємі...	9
6. Христос родив ся...	10
7. На небі зірка...	12
8. Новая радість...	13
9. Розвеселім ся...	15
10. Тайна нам ся являє...	17
11. Що то за предиво...	19
12. Ой, дивнеє народженне...	21
13. Ой, видить Бог...	21
14. Пане господарю!...	23
15. Ой, ясна, красна в лузі калина...	25
16. Ой, в Єрусалимі...	26
17. Христос купасть ся в ріці зі сліз	27
18. Чи дома, дома господаренько?	27
19. Ой, в ліску...	28
20. А де-ж ти бував, милий, миленький?	29
21. Ой, поза горою, ба там за другою...	30
22. Вдова плаче за мужем	32

1. Нова радість стала . . .

Нова радість стала, яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна світу засіяла. (2)

Де Христос родив ся, з Діви воплотив ся,
Як чоловік пеленами убого вповив ся. (2)

Ангели співають, славу, честь звіщають,
На небеси і на землі мир проповідують. (2)

Давид виграває, в гусли ударяє,
Милозвучно і предивно Бога вихваляє. (2)

Тому й ми співаймо, Христа прославляймо
І з Марії родженого в покорі благаймо: (2)

Просим Тебе, Царю, неба Володарю!
Даруй літа щасливії сьому господарю! (2)

Дай нам мирно жити, Тобі угодити
І з Тобою в царстві Твоім по вік віки жити. (2)

2. Бог предвічний . . .

Бог предвічний народив ся,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішив ся.

В Вефлеємі народив ся
Господь наш, Христос наш
І Спас наш для всіх нас —
Нам народив ся.

Обвістив се ангел Божий;
Наперед пастирям,
А потім звіздарям
І земним звірям.

Що за чудо нам явилось?
Де Христа Невіста
Зродила Пречиста,
Там зізда стала.

Се три царі несуть дари
До Вефлеєм міста,
Де Діва Пречиста
Сина зродила.

Звізда їм ся обявила,
Що Христос на сїні
Положений в стайні,
 Їм обвістила.

Ви три царі! Куди ідете?
Ми ідем в Вєфлеєм,
Віншуєм спокоєм
 І повернем ся

Иншим путем повернули.
Злобного лукавця,
Грода поганця
 Зовсїм минули.

Йосифови ангел мовить,
Малую дитину
І Матїр єдину
 Нехай хоронить.

„Слава Богу“ заспіваймо,
Чєсть Сину Божому
І Пану нашому
 Поклін віддаймо!

3. Небо і земля . . .

Небо і земля (2) нині торжествують,
Ангели й люде (2) весело празнують:

Христос родив ся,
Бог воплотив ся,
Ангели співають,
Царове витають,
А пастирі грають,
Чудо, чудо повідають!

У Вєфлеємі (2) весела новина:
Чистая Діва (2) породила Сина!

Христос родив ся і т. д.

Слово Отчєє (2) взяло на ся тіло,
В темряві земній (2) сонце засвітило:

Христос родив ся і т. д.

Ангели служать (2) своєму Королю,
В убогій стайні (2) творять Його волю:

Христос родив ся і т. д.

Три славні царі (2) зі сходу приходять,
Смирну і ладан, (2) золото приносять.

Христос родив ся і т. д.

Царю і Богу (2) дари сі складають,
Пастирі людям (2) все розповідають:
Христос родив ся і т. д.

І ми у плоти (2) Богу поклін даймо,
„Слава во вишних“ (2) Йому заспіваймо!
Христос родив ся і т. д.

4. Вселенная, весели ся

Вселенная, весели ся!
Бог від Діви днесь родив ся
У вертепі між бидляти;
Там Христови поклін дати
Три царі, три царі приходять.

Ладан, миро, злото в дарі
Приносили там три царі
Народженому Цареві,
Всього світа Господеві
Віддати, віддати в покорі.

І пастирі прибігають,
З сопілками поклін дають,

Бо пізнали, що роджений —
Бог з Марії вочлочений,
З чистої, чистої Дівиці.

І ангели припадають,
„Слава во вишних“ співають
Народженому Дитяти,
Поспішають поклін дати
Богови, Богови у яслах.

Ти, Йосифе, не смути ся:
Се Спаситель народив ся!
Тобі радість Він приносить,
Нам спасенне всім голосить
Від нині, від нині до віка.

Ми пастирям вподобім ся,
Родженому поклонім ся,
Щоби зволив мир нам дати,
Смуток в радість замінати
Віруючим, віруючим у Нього.

5. У Вефлеємі

У Вефлеємі нині новина :

Пречиста Діва зродила Сина ;

- (2) В яслах повитий поміж бидляти
Спочив на сїні Бог необнятий.

Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Пана витають ;

- (2) Пастирь убогий несе, що може,
Обдарувати Дитятко Боже.

А ясна зоря світу голосить,
Месія радість, щастє приносить ;

- (2) До Вефлеєму спішіть всі нині,
Бога витайте в бідній Дитині.

За світлом зірки десь аж зі сходу
Йдуть три владики княжого роду.

- (2) Золото, дари, кадило, миро
Враз з серцем чистим несуть в офіру.

Ісусе милий, ми не багаті,
Золота, дарів не можем дати,

- (2) Та дар ціннійший несем від мира,
Се віра серця і любов щира.

- Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю, нашу родину,
(2) Зішли їй з неба дар превеликий,
Тебе славити во вічні віки.

6. Христос родив ся

Христос родив ся, Бог воплотив ся
У вефлеємській яскині!
В стайні убогій, нищеті mnogий
Радість велика нам нині.
Ангели співають, честь Йому віддають,
Богу і Творцю Свойому.
Ликуй, чоловіче, з рождества того,
Христос бо від ада спасе душ много
І від неволі вражої.

Марія чиста, родивши Христа,
В яслах зложила на сінї;
Не розуміє, що таке дієсь?
Бог помістив ся в хлівині!
Пелени готує, солодко цілує
Улюбленого Молодця.

„Яким же Ти чином в мені вмістив ся,
В дівстві без болізни Син народив ся?
Радосте моя безмірна!“

А Йосиф тее чудо святее
Видячи, святий хранитель,
На самім сїні, на гострім зимні
Як люто терпить Творитель:
Від зимна хоронить, худібку приводить,
Щоб огрївала, дишучи.
Худібка же волю Його сповняє,
Перед ним колїна свої згинає,
Творця пізнавши свого.

Пастирям вісти тїї обвістив
Ангел, як пасли у ночі:
Проте утїшно в Вефлеєм спішно
Біжать, що тільки в них мочи.
Радїсно звивають, дарунки складають,
Які лиш мали, Владицї:
„Радуй ся, Пастирю, з неба післаний,
В убогїм вертепї нам показаний,
Задля заблудших прийшовши!“

Здалека царі їдуть з дарами
Від сходу до Вефлеєму:

Ладан і злото і смирна надто
Приготовані є Йому.
Туди ся зближають, Ірода питають:
„Де народив ся Царь слави?
Звізда бо нам ясна Того явила,
Котрого Пречиста Діва повила,
Пожаданого Месію“.

Як в стайні стали, дари віддали
І честь з поклоном Цареви,
Богу святому і єдиному
Всеї твари Господеви:
Ангел ся показав, у сні їм путь вказав
До землі своєї відійти.
Радують ся вельми з посольства сього,
Се бо нашли вони Царя свого,
Ірода злого минули.

7. На небі зірка.

На небі зірка ясна засяла
І любим світлом сіяє;
Хвиля спасення нам завитала:
Бог в Вєфлеємі рождаєсь,

Щоб землю з небом в одно злучити.
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

В біднім вертепі, в яслах на сїні
Спочив Владика, Царь світу.
Отже до Нього спішім всі нині,
Нашого жде Він привіту.
Спішім любови духом Його вгріти:
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

Благослови нас, Дитятко Боже,
Дари нас нині любовю,
Най ціла пекла сила не зможе
Нас розділити з Тобою.
Благослови нас, ми-ж Твої діти!
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

8. Новая радість . . .

Новая радість (2) світу ся з'явила:
Пречиста Діва (2) Сина породила.

У Вефлеємі (2) місті вельми рано
Витати Пана (2) пастирям казано.

Звізда услуги (2) тую відправляла,
Царів персидських (2) к Ньому проводжала.

Принесли Йому (2) ладан, миро, злато,
Взяли заплату (2) небесную за то.

Грод лукавий (2) з того засмутив ся,
Що Царь предвічний (2) на світ народив ся.

Казав воякам (2) повсюди шукати,
В пень отрочата (2) дволітні стинати.

А Йосиф старець (2) Марію піймає
І до Єгипту (2) з Христом утікає.

Нехай же Грод (2) вічно погибає,
Наш Царь роджений (2) всіх нас потішає.

Ми нині о Нїм (2) радо веселім ся,
Рождеству Його (2) низько поклонім ся,

Щоби нам зволив (2) щасливий вік дати,
А по смерти з Ним (2) в небі царствувати.

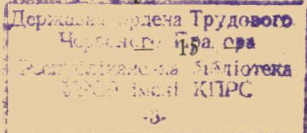
9. Розвеселім ся . . .

Розвеселім ся всі разом нині;
Христос родив ся в бідній ясині,
Посліднім віком
Став чоловіком:
Всі утішайтесь на землі!

Всі утішайтесь нині пристійно,
Хвалу віддайте Йому постійно,
Пожаданому,
З неба даному,
Котрий весь світ відкупив.

Котрий ізбавив весь світ від ада,
І через Нього всім нам відрада.
За теє Йому,
Пану нашому,
Пісні співаймо всі разом!

Пісні співаймо звучно і мило
І торжествуймо всі разом щиро!
Слава во вишних
А мир для нижших
Весело світу голосім!

Голосім світу Господа явно,
Про котрого вже пророки давно
 Пророкували,
 Проповідали,
Що народив ся Царь віків!

Що народив ся Царь віків слави,
Зітре на землі всі грішні глави,
 А перські царі
 Принесли дари,
Поклін віддали смиренно.

Поклін віддали смиренно нині,
Христу роджену, малій Дитині,
 Ладан і злато
 І смирну надто
Віддали Йому зі страхом.

Пастирі бідні зі страхом бігли
Там, де осел, від Дитину гріли:
 Ангели в небі
 В Його потребі
Радісно пісні співають.

Пісні співають народженому
І в яслах нині положеному.

І ми співаймо,
І вихваляймо,
Його на віки славімо,

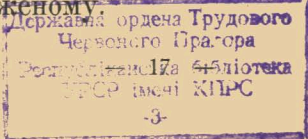
Щоби нам довго дав тут прожити
І Його царства всім доступити,
Ворогів страшних
Для душ всіх наших
Щоб покорив нам під ноги;

Щоби ми довго в мирі прожили
І чистим серцем Йому служили.
Чиста Маріє,
Небес ліліє,
Тебе з Сином в вік хвалимо.

10. Тайна нам ся являє...

Тайна нам ся являє,
Діва Сина роджає,
Небеса, небеса, небеса, славлять, славлять, —
Ангели ся удивляють,
Пастирі ся поклоняють
Народженому.

2483644

О Йосифе старенький,
Плаче Ісус маленький,
Помагай, помагай, помагай Його, Його
Чистій Діві колисати,
Йому пісню заспівати:
„Люляй, Пане наш“.

Убого ся народив.
Богатого засмутив
Ірода, Ірода, Ірода злого, злого;
Ірод діти убиває,
Христа убити шукає
Народженого.

О Іроде предумний,
Який же ти безумний;
Ой, чому, ой, чому, ой, чому ти не знаєш,
Що Христос ся нам являє,
Ласку Божу уділяє
І вічне житте.

Три царове приспіли,
Христу поклін зложили,
Нашому, нашому, нашому Спасу, Спасу,
Славу, честь Христови дали,
В яслах Його цілували,
В біднім вертепі.

І ми Його цілуєм,
Пісню Йому співаєм:
Виростај, виростај, виростај, Спасе, Спасе,
Дай нам мирно всім прожити,
По віки Тебе хвалити
Народженого.

11. Що то за предиво . . .

Що то за предиво? — В світі новина,
Що Марія Сина без мужа мала . . .

Ой, як Вона породила,
Тоді Вона повиділа —
Чистая Панна!

А Йосип старушок в жалобі стоїть
Та на Суса Христа пелюшки строїть,

А Марія сповиває,
До серденька пригортає:
„Сусе, Сину Мій!“

Ішли три крульове з подарунками,
А над ними зоря з оболонками.

Вийшов Ірод та й питає,
Ще й до себе завертає:
„Куди ви йдете?“

Вони провіщають: „К Рожденному йдем,
„Із смирни і злота дарунки несем“.

— „Прошу я вас: потрудіть ся,
„Рожденному поклоніть ся
„Й до мене зайдіть!“

А ми ції дари та довго ждали,
До злого Ірода не заходжали . . .

А злий Ірод розлютив ся,
Що Сусе Христос народив ся
З Діви Марії, —
Казав Ірод меча взяти,
Кров червону проливати,
Христа шукати!

Жалібнії матки плачуть-ридають:
Перед їх очима дітей платаять! . . .

Ой, дитино моя мила!
Що ти злого наробила,
Печале моя?

Ангели на небі та й заспівали,
Пастирі на землі людям сказали:
Слава була, слава й буде! . . .
Рожденному радість буде
І нам на землі.

12. Ой, дивнеє народженне . . .

Ой, дивнеє народженне Божого Сина:
Породила Суса Христа Діва Марія,
Породивши і сповивши, лягла спочивать, —
Зіслав Господь три янголи Христа доглядать.
Ой, співали три янголи, з неба летючи,
В ясну зорю оповивши, Христа несучи:
„Не жахай ся, Божа Мати! Це янголь-
ський глас!
„Приймай Дитя рожденнеє на руки при нас“.
А янголи Божим духом ріки розлили,
Що ік Різдув Христовому сади зацвіли.
Ой, зацвіло всяке древо й усякі цвіти, —
Здивувались старі люде, ще й малі діти.

13. Ой, видить Бог.

Ой видить Бог, видить Творець,
Що мир погибає.
Архангела Гавриїла
В Назарет посилає
Возвістити в Назаретї:
Стала слава у вертепї;

Тріє, тріє, тріє царі
Несуть Христу дари.

Ладан, злото і кадило
Йому принесоша;
А вошедши у храмину,
В коліна впадоша.
Ірод вельми засмутив ся,
Що Христос Царь народив ся.
Пішов Ірод аж до аду
К' люциперу на пораду.

А від аду повертає, —
Плаче Ірод і ридає.
Ірод плаче і ридає,
Свої слуги розсилає,
Христа вбити шукає.
Слуги приказ вповняють, —
Малих дітей убивають.

Десять тисяч і чотири
Малих дітей вигубили;
Плаче мати і ридає, —
Ірод діти убиває: —
„Не плач, мати, й не ридай,
Сліз своїх не проливай“.

„Якже мені не тужити? —
Побив Ірод мої діти“.

Ірод діти убиває
І об камінь розбиває;
Гострим мечем розсікає,
Кров невинну розливає,
Він Христа вбити шукає.
А ми цього не смутім ся,
Роздеству Його вклонім ся!
Ми роздеству поклоним ся,
Христу Богу помолим ся.

14. Пане господарю! . . .

Пане господарю! ми твого двора . . .

Святий вечір!

Ми твого двора не минаємо!

Святий вечір!

Ми твого двора не минаємо, —

Ми тебе, пане, звеличаємо!

Пане господарю! Вставай з постелі,

Вставай з постелі, одчиняй двері,

Застилияй столи все сосновії,

Клади калачі з ярої пшениці!

Будуть до тебе аж три гостоньки!

— „Перший гостоньку — ясен місяцю,

„Чим ся похвалиш, ясен місяцю?“

Чим ся похвалив, тим ся й учинив . . .

— „Ой, як я зійду рано з вечора,

„Возвеселить ся всяк звір у лісі, —

Всяк звір у лісі, гість у дорозі!“ . . .

„Другий гостоньку, — ясне сонечко,

„Чим ся похвалиш, ясне сонечко?“

Чим ся похвалив, тим ся й учинив . . .

— „Ой, як я зійду рано в неділю, —

„Задзвонять дзвони та й до службоньки,

„Задзвонять дзвони та й до службоньки,

„Розвеселить ся весь мир хрещений!“

— „Третій гостоньку — дрібен дощук,

„Чим ся похвалиш, дрібен дощук?“

Чим ся похвалив, тим ся й учинив . . .

— „Ой, як я впаду тричі в маю,

„Розвеселить ся жито й пшениця . . .

„Розвеселить ся жито й пшениця,

„Жито й пшениця й всяка пашниця!“

А по цім слові пробувай здоров

І сам з собою, з дітьми, з жоною,

З дітьми, з жоною, з отцем, з маткою,

З отцем — маткою, ще й з челядкою,

І з челядкою, і з худібкою,

Щоб твоя сімя здорова була,
Щоб челядонька весела була,
Щоб худібонька росла — множилась . . .
А цїї святки ти святкуй здоров,
А других святок дожидай здоров . . .
Святий вечір!

15. Ой, ясна, красна в лузі калина.

Ой, ясна, красна в лузі калина.
Святий вечір!
А ще краснійша в батенька дочка.
Батенька дочка красна панночка.
Красна панночка, панна Н.
Як до церкви йшла, як зоря зійшла.
А з церкви йшла красной панною.
В сїнечки ввійшла, — сїнечки сяють.
Сїнечки сяють, — парубки стрічають.
Парубки стрічають, — шапки знімають.
Шапки знімають, її питають.
Чи ти царівна, чи королівна?
Я не царівна, не королівна.
Батькова дочка, красна панночка.

Красна панночка, панна Н.
Не сама собою — з батьком, з ненькою.
З Ісусом Христом, із святим Різдром.
За цим же словом — будьте здорові!

16. Ой, в Єрусалимі . . .

Ой, в Єрусалимі рано задзвонили . . .
Щедрий вечір, добрий вечір!
Ой, сів Христос та вечеряти, —
Прийшла до Його та Божая Мати.
— „Сідай, сідай, Мати, з Нами вечеряти!“
— Ой, спасибі, Синку, за сю вечеринку!
Ой, дай мені, Сину, золотії ключі, —
Треба рай і пекло та й поодмикати,
Праведніі душі та й повипускати;
Тільки отієі та й не випускати,
Що у п'ятниченьку рано поснідала,
Що у неділеньку рано проспівала,
Що рідную неньку та й налаяла, —
Ще й не налаяла, тільки подумала!
Щедрий вечір, добрий вечір!
Ох, і щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоровя!

17. Христос купаєть ся в ріці зі сліз.

А в нашого дядька, да в його дому
Святий вечір!

В кінець стола там стояв Микола,
Підпер ся мечем під праве плече.
А в лівій ручці клубочок держав,
А з того клубочка сльоза канула;
А з тії сльози Дунай розляв ся,
А в тім Дунаю Христос купав ся;
Христос купав ся, на муку здав ся!
А Божая Мати по берегу ходила,
По берегу ходила, Сина свого питала:
„Ой, Сину Божий, де-ж ти бував,
На святу кутю де-ж ти вечеряв,
На святе Різдво де-ж ти обідав?“
— Ой, вечеряв я да в пана дядька,
Там я обідав, — його одвідав.
Бувай же здоров да, пане дядьку!
Не сам з собою, з своєю женою,
Із милим Богом, з хорошим родом.

18. Чи дома, дома господаренько?

Чи дома, дома господаренько?
Гей, дай, Боже!

Нема го в дома, пішов у поле,
Пішов у поле, там плужок оре,
А у тім плужку чотири воли:
Ой, святий Петро за плугом ходить,
А святий Павло волоньки гонить,
Божая Мати пшеницю сіє,
Пшеницю сіє, а в руках носить,
А в руках носить, ще Бога просить:
Зародь, Боженьку, ту пшениченьку,
„Зародь, Боженьку, жито, пшеницю,
Жито, пшеницю, всяку ярицю! . . .
А за тим словом бувай нам здоров,
Бувай нам здоров, господароньку,
Господароньку з господинею,
З господинею, з околим двором,
З околим двором, з хорошим родом!
Дай же ти, Боже, а в полі полон,
А в полі полон, а зі всіх сторон;
Дай же ти, Боже, густі копоньки,
Густі копоньки, рісні снопоньки,
Що копу зібе, най корець набе.

19. Ой, в ліску.

Ой, в ліску, в ліску на жовтім піску,
Гей, дай, Боже!

Там стоїть церковця з п'ятьма верхами.
На них сиділи два сив голуби.
Закрав ся стрілець з темного луга,
Лук натягає, стріли пускає.
Ой, не змірай ти, не стріляй ти в нас,
Ми не голуби, але ангели.
Нас післав Господь з неба на землю,
Як люде си тут тай і справують,
Чи дають вино людам на закон,
Чи варять пиво к святому Різду,
Чи ситять меди к святому Збору,
К святому Збору — Богу на хвалу,
Чи гаразд тут ся люде справують?
Не гаразд тут ся люде справують.
Син з своїм вітцем до права стає,
Донька на матір руку здоймає.
Брат на брата ніж витягає,
Сестра на сестру чарів збирає.

20. А де-ж ти бував, милий, миленький?

А де-ж ти бував, милий, миленький?

А й бував же я на Залісеньку.

Що-ж ти там видав, милий, миленький?

А й видав я там господиненьку.

Перед всім водить наша братова,

Наша братова, пані Дмитрова.
Ой, як ся вбрала в неділю рано
Та як ся вбрала, до церкви пішла,
До церкви пішла на службу Божу,
Самі ся дзвони пороздзвоняли,
Самі ся двери порозтворяли,
Самі ся свічки позажигали,
Самі ся Святі поодслоняли,
Самі ся книги поотворяли.
Сам Господь ходить, службоньку править.
Тота службонька заздоровная,
Заздоровная нашій братовій,
Нашій братовій, пані Дмитровій,
Заздоровная за худобоньку,
За худобоньку тай челядоньку.
А за сим словом будь нам здорова!

21. Ой, поза горою, ба там за другою.

Ой, поза горою, ба там за другою,
Гей, дай, Боже!
Там наш Іванко коника пасе,
Коника пасе тай твердо заснув.

Приходить к' ньому ще рідна мати:
Встань-но, Іванку, а вставай не спи,
Твоє подвіря вороги займили!
Так наш Іванко тай прудко устав,
Тай прудко устав, коника всїдлав:
Най-но їх женуть, я їх здогоню.
Сїв на коника, як вітрець линув,
Тай задне військо яв здогоняти;
Як іздогонив, конем потоптав.
Середне військо мечем постинав,
Передне військо вогнем попалив;
Своє подвіря назад відобрав,
Назад відобрав, краще осадив.
Перше осадив тай дївочками,
Друге осадив тай молодцями,
Трете осадив тай стариками.
Ізза дївочок село весело,
Ізза молодців село огрядне,
А зза стариків порада в селї!
Віншуєм тебе, Іваночку наш,
Щастєм, здоровєм, многими лїтьми,
Ой, на здорове із колядкою,
Із колядкою, з вітцем, з маткою,
З вітцем, з маткою, свов челядкою.
Поза сим словом тревай нам здоров!

22. Вдова плаче за мужем.

На горі, горі, при монастирі,
Гей, дай, Боже!
Ой, стоїть, стоїть нова капличка.
Коло каплички бідна вдовичка.
Ой, стоїть, стоїть, Богу ся молить,
Богу ся молить, в землю ся дивить,
В землю ся дивить, з землею говорить:
Ой, земле, земле, ой, муравая!
Взялась у мене господаречка,
Ой, візьмиж мене бідну вдовочку,
Бідну вдовочку, ой, сиріточку,
Най ся не мучу на сім світочку.
В мене діточки все дрібненькії,
Тяжко мені їх вигодувати.
Ще тяжше прийде їх вінувати.
Війшла вдовичка тай до церквочки:
Котра мужева, при передочку.
Бідна вдовичка все на задочку!
Як із щеночки цвіт опадає,
Так бідна вдова вік коротає.
Гей, дай, Боже!
Віншуємо вас, бідна вдово.

Купуйте отсі дешеві видання „Союза визволення України“:

- Тарас Шевченко.** Кобзарь. Вибір поезій, випуск I. і II. Відень, 1915. Ціна кожного вип. брош. 1 кор., в оправі 1 кор. 40 сот.
- Відомости про російську Україну** (Січовим Стрільцям). Царгород, 1915. З друкарні „Союза визволення України“. Ціна 15 сот.
- Сім Пісень.** Гостинець для українських вояків від „Союза визволення України“ (з нотами). Ціна 20 сот. (При масових замовленнях знижка 25%).
- На переломі.** Календарь „Союза визволення України“ на рік 1916. Відень, 1915. (Незабаром вийде з друку). Ціна 1 кор. 20 сот.
- Др. Володимир Левицький.** Як живеть ся українському народови в Австрії. Відень, 1915. Ціна 20 сот.
- Др. Вол. Старосольський.** Національний і соціальний момент в українській історії. Відень, 1915. Ціна 10 сот.
- Др. Л. Цегельський.** Самостійна Україна. Звідки взяли ся і що значать назви „Русь і Україна“. З картою України. Відень, 1915. Ціна 30 сот.
- { **Б. Лепкий.** Чим жива українська література? } Відень, 1915.
{ **В. Сімович.** Короткий огляд укр. літератури. } Ціна 20 сот.
- „Великий Лях“** Т. Шевченка. З передмовою й поясненнями д-ра В. Сімовича. Відень, 1915. Ціна 30 сот.
- Проф. М. Грушевський.** Як жив український народ. Коротка історія України. З малюнками. Царгород, 1915. Ціна 50 сот.
- Богдан Заклинський.** Що треба знати кожному Українцеві? Відень, 1915. Ціна 20 сот.